

Дибичъ Забалкански въ Русия, около 15,000 сливенци сж се преселили въ Влашко и Бесарабия. Тогава заминалъ за Ромъния и Хаджи Илия, който тамъ се е поминалъ. Веднага следъ заминаването на х. Илия се открило друго съседно нему келийно училище въ дома на даскалъ Костадина, баща на попъ Петраки Даскаловъ.

Известно е, каква е била обстановката въ келийнитѣ училища и най-главно, по каква метода се е обучавало. Преобладавала е буквената метода. Бащата на Сава Доброплодни ималъ едно по-добре уредено училище, въ което се изучавало гръцки езикъ, черковно-старосвятогорско пѣние, новото църковно пѣние, смѣтане и краснописание.

Ето какъ Сава Доброплодни описва въ своята „кратка автобиография“ училището на баща си:

„Още ми е останало въ ума учителствуването на баща ми (роденъ на 1780 г.) и на майка ми (род. на 1785 г.) въ собствения нашъ двуетаженъ домъ, дето на горния катъ имаше голѣмъ салонъ, по който съ своитѣ постелчици се разпореждаха и седѣха ученицитѣ на своитѣ опредѣлени мѣста, възрастни доста и малолѣтни, тѣй момчетата, както и момичетата, които майка ми учеше въ долния катъ отдѣлно съ строго надзорство, каквото владѣеше въ Сливенъ между мъже и жени, съ честность и цѣломъдрие въобще! Баща ми въ горния катъ имаше особено издигнато надъ градината ни по-високо седалище, постлано съ килимъ, дето седѣше той, до него сандъче, на което отъ горе имаше наредени подвързани книги гръцки, църковно-славянски (пролозитѣ) и ржкописни на пергаментъ. Отъ страна имаше единъ прозорець, отъ който се виждаха ученицитѣ и пространството, отъ дето тѣ слазяха по нужда, а ученичкитѣ бѣха съвсемъ на отдѣлно мѣсто. Въ сжщия салонъ имаше стая нарочно наредена съ Иерусалимъ Божигробски (що всѣки хаджия си донасяше отъ хаджилъка съ други още принадлежности и простена книга и други), съ разни иконички, кандило и пр. въ видъ на параклисъ. Въ нея стая сутринъ и вечеръ баща ми и майка ми ни събираха съ братята ми Хаджи Никола, мене, Хараламби, Христати и сестра ми Мария и сутринъ четѣха утриннитѣ молитви, а вечеръ — малоповечерие и тогава си лѣгахме. Отъ седалището си баща ми надзираваше всичкитѣ ученици, които съ редъ дохождаха единъ по единъ, за да си кажатъ уроцитѣ било на гръцки, било на църковно-славянски (псалтиръ, часословъ, букваръ и пр.). било на църковно-